

tig paa et Herredskontor og som har været det i 5 Aar, har i Virkeligheden gennemgaaet en fuldstændig saa god Skole og efter min Mening endog en langt bedre end den, der i 5 Aar har været Fuldmægtig hos en Sagfører, blandt Andet ogsaa fordi det er saa overmaade vanskeligt i Almindelighed at kontrollere, hvor meget det egentlig har paa sig med dette Fuldmægtigskab hos en Sagfører. Der kræves vel, at han jævnlig skal have deltaget i Affattelsen af Indlæg, men derfor kan man sandelig ikke sige, at han har været i en praktisk Skole, der har uddannet ham til at være en god, praktisk Jurist. Dertil kommer endnu den Betragtning, at jeg anser det for saare ønskeligt, om det mere og mere kunde blive Sædvane her i Landet, at unge juridiske Kandidater søgte deres første praktiske Uddannelse netop ved at tage Arbejde paa Herredsfoged- eller Byfogedkontorer. Der var i gamle Dage i det fiesvig-holsten-lauenborgske Kancelli en Bestemmelse om, at Ingen kunde faae Ansættelse der som Kancellist, forinden han havde været et Par Aar ude som Amtsekretær, det vil sige som Sekretær hos en Amtmand, og vel at mærke i gamle Dage havde Amtsmændene i Slesvig som i Holsten foruden de Forretninger, Amtmændene have i Danmark, en hel Del Forretninger af mere juridisk Natur, og navnlig havde de at gjøre med Justitsager paa lignende Maade, som Herredsfogderne nu have. Jeg tror, der laa noget Sundt til Grund for den Ordning, og jeg kan ikke negte, at jeg tror, det vilde være ganske hensigtsmæssigt, om de yngre Jurister, som søge Ansættelse i Ministerierne, kunde medbringe nogen praktisk Øvelse og Udvikling, forinden de fik denne Ansættelse. Men naar jeg nu saaledes anser det for hensigtsmæssigt af Hensyn til Uddannelsen af tilkommende juridiske Embedsmænd og navnlig af tilkommende Dommere, Herredsfogder, at de Paagældende praktisk gjøre Tjeneste, navnlig i Provindsjerne, paa et Herredsfoged- eller Byfogedkontor, forekommer det mig ogsaa, at der er Opfordring for Lovgivningsmagten til at ordne Forholdene saaledes, at der bliver noget Tiltrækkende ved at søge Uddannelse paa den Maade. Som bekendt er den Løn, man gaar ud fra, at en Herredsfoged eller Byfoged skal kunne give sin Fuldmægtig, ikke meget stor. Vi vide det jo fra vore Kontorholdslove, at den Gage, man gaar ud fra, at der skal kunne gives en saadan Fuldmægtig, er sandelig ikke saa stor, at den kan indeholde nogen Fristelse for en ung Mand til at forlade Kjøbenhavn og drage ud i Provindsjerne. I Virkeligheden mener man jo, at

han skal søge Bierhverv ved Siden af, og det gjøre disse Fuldmægtige ogsaa mange Gange — om det i og for sig er ønskeligt, skal jeg ikke i dette Dieblik komme nærmere ind paa. Men vist er det, at man ikke kan gaa ud fra som en given Ting, at det altid sker. Nu forekommer det mig, at det vilde være ganske hensigtsmæssigt at ordne Forholdet saaledes, at de Mænd, der havde søgt Uddannelse som Fuldmægtig paa et Herredskontor, derved vandt i alt Fald lige Berettigelse med dem af deres Kammerater, som søge Arbejde hos en Procurator eller Sagfører, til, hvis det maatte tiltale dem, at søge selvstændig Erhvervsvirksomhed som Sagførere, naar de havde været ligesaa mange Aar hos Herredsfogden, som der kræves af en Fuldmægtig hos en Sagfører, der selv vil være Sagfører. Hvad jeg har sagt om Herredsfuldmægtige, gjælder i alt Væsentligt ogsaa om Amtsfuldmægtige. En Amtsfuldmægtig har ogsaa Velighed til at komme ind i mange Forhold. Forretningerne der ere naturligvis tilbels af en anden Karakter end de Forretninger, der foresalbe paa et Herredskontor, men det er en overordentlig stor og heterogen Masse af Arbejde og Forretninger, som passere gennem et Amtskontor, og en dygtig Amtsfuldmægtig, som i en Mærække har været paa et Amtskontor, har i Virkeligheden Velighed til at lære overmaade Meget. Medens jeg er ved Betingelserne for at blive Sagfører, vil jeg dog henlede Opmærksomheden paa endnu et Punkt. Det hedder i Lovforslagets § 1: „Bekjendelse meddeles Enhver, der attraar den, naar han har Indfødsret“ o. s. v. Der kan vel ikke være noget Spørgsmaal om, at det lille Ord „han“ i og for sig ikke kan udelukke Kvinder fra at komme i Betragtning, forsaavidt de iøvrigt maatte fyldestgjøre Betingelserne. Det er ikke ubekjendt, at for ikke lang Tid siden blev det Spørgsmaal afgjort, om en Kvinde, der havde taget dansk-juridisk Examen, kunde blive autoriseret Fuldmægtig hos en Overretssagfører i Kjøbenhavn, og at dette Spørgsmaal blev besvaret benægtende. Jeg skal naturligvis ikke indlade mig paa at omtale, til hvilke Grunde denne Afgjørelse blev støttet. Men mig forekommer det i alt Fald, at det kunde være tvivlsomt, om man vil finde, at de samme Betragtninger og Grunde, som førte til hin Afgjørelse, ogsaa ville være til Stede og gjældende, naar man paany ordner det hele Sagførervæsen ved en ny Lov, som hæver den nugældende Lov om Sagførervæsenet. Jeg vilde derfor i almindelige Tilfælde finde det naturligt og rigtigt, om man gjorde sig selv Rede for, hvorledes man